

Naturstyrelsen
Att.: nst@nst.dk

c.c.: metbr@nst.dk

6. august 2013

Vedr.: Høring over udkast til ændring af lov om vandløb, om naturbeskyttelse og lov om planlægning (jr.nr. 020-00103)

Med e-mail af 3. juni har Naturstyrelsen fremsendt ovennævnte udkast til lovforslag, idet styrelsen samtidig anmoder om Dansk Skovforenings eventuelle bemærkninger hertil senest den 9. august 2013.

Til § 1: Ændring af vandløbsloven

I følgebrevet anføres det, at det foreslås, at miljøministeren vil få bemyndigelse til at fastsætte regler om både opklassifikation og nedklassifikation af vandløb, hvor det vil blive præciseret, hvilke hensyn vandløbsmyndigheden kan lade indgå i beslutningen.

Dette gør det i nogen grad umuligt at kommentere forslaget til ændring af vandløbsloven, da de kommende regler ikke kendes på tidspunktet for disse bemærkninger afgivelse.

Af de øvrige bestemmelser og baggrunden for ændringsforslaget, herunder de økonomiske og administrative konsekvenser af forslaget kan man imidlertid tolke, at der i det alt væsentlige bliver tale om nedklassificeringer.

Derfor er det direkte forkert, når det i lovforslaget bemærkes, at privates overtagelse af vedligeholdelsespligten på nedklassificerede vandløb kun vil være af beskeden størrelse og at der ikke vil være økonomiske konsekvenser af forslaget for kommuner, regioner eller staten.

Privates overtagelse af vedligeholdelsespligten for samtlige vandløb, der nedklassificeres vil være af en endog meget betydelig størrelse – det er det, der er grunden til, at kommunerne gerne vil slippe for vedligeholdelsespligten for disse vandløb.

At nedklassifikationen – som det anføres i lovforslaget - skulle være for at stille borgerne lige efter kommunalreformens kommunesammenlægninger er et endog meget søgt argument og under-

streger samtidig, at der **er** forbundet betydelige omkostninger med overtagelsen af vedligeholdelsespligten (hvorfor ellers sikre en ligestilling), og dermed indeholder lovforslaget en selvmodsigelse, da det jo i dette samtidig nævnes, at der kun er tale om marginale merudgifter for landbrugs-erhvervet ved at overtage vedligeholdelsespligten.

Skovforeningen må som minimum kræve, at vandløb i forbindelse med en nedklassifikation er godt vedligeholdte og opfylder vandløbsregulativets krav hertil. Det er langt fra tilfældet i dag, og private skal ikke overtage en af vandløbsmyndigheden forsømt vedligeholdelsespligt.

Til § 2: Ændring af naturbeskyttelsesloven (skovbyggelinjen og fortidsmindebeskyttelseslinjen)

Skovforeningen kan være enig i, at administrationen af skovbyggelinjen og planloven, der begge administreres af kommunen, måske kan blive effektiviseret ved at foretage forenklinger, og at de foranstaltninger, der kræver planlovstilladelse ikke nødvendigvis samtidig skal kræve dispensation fra skovbyggelinjen.

Men de to love har ikke helt sammenfaldende formål, hvilket der jo også gøres opmærksom på f.eks. i forbindelse med reglerne om medhjælperboliger på landet, og ændringsforslaget har i hvert fald den effekt, at en skovejrer ikke bliver orienteret om foranstaltninger inden for skovbyggelinjen, hvis der er tale om foranstaltninger efter planlovens § 36, stk. 1, jf. stk. 2 (medhjælperboliger undtaget) – og dermed får skovejeren heller ikke mulighed for at komme med driftsmæssigt begrundede indsigelser mod foranstaltningerne, der kan have indflydelse på driften af skoven.

Dette finder Skovforeningen urimeligt. Skovforeningen skal derfor foreslå, at undtagelsen fra dispensation fra skovbyggelinjen *kun* skal være gældende i de tilfælde, hvor der samtidig skal meddeles landzonetilladelse efter planlovens § 35, stk. 1, men at kravet til dispensation fra skovbyggelinjen opretholdes for så vidt angår foranstaltninger efter planlovens § 36, stk. 1, der bl.a. omfatter udvidelse af helårshuse op til 250 m², opsætning af visse offentlige master samt opførelse af småbygninger under 50 m² samt aftægtsboliger på større landbrug.

Hvor der i dag er en væsentlig, lovlig bebyggelse nærmere skoven end de 300 meter, bliver skovbyggelinjen med forslaget reduceret, og beskyttelsesbestemmelserne er således kun gældende mellem den lovlige bebyggelse og skoven. Dette kan være fornuftigt i de situationer, hvor der reelt er tale om en *væsentlig* lovlig bebyggelse.

Til § 3: Ændring af planloven

Dansk Skovforening har ingen umiddelbare bemærkninger til de foreslåede ændringer af VVM-reglerne, idet foreningen dog forudsætter, at de forslag, der måtte fremkomme fra Udvalget til forenkling og modernisering af VVM-reglerne vil blive inddraget i de videre overvejelser af reglerne.

Med venlig hilsen

Hans M. Hedegaard